

8. BÁRÓ NYÁRY JENŐ levelező tagot tiszteleti tagúl ajánlják

a) PULSZKY FERENCZ tiszteleti. tag.

Báró Nyáry Jenő, az országos régészeti és embertani társulat másodelnöke. a történelmi társulat, a budapesti heraldikai és genealogiai társulat és a gömör-megyei múzeum-egyesület igazgató választmányi, továbbá a békésmegyei régészeti és művelődéstörténelmi, a tiszafüredvidéki régészeti, és a felsőmagyarországi régészeti társulatok tiszteleti. s 1874-től a M. T. Akadémia arch. bizottságának tagja.

Irodalmi működése: a *Századokban* :

1. «Régészeti jelentés.» 1869.
2. «Az ó-básti Pogányvár.» 1870.

Az Archaeologiai Értesítőben :

1. «A lapujtői pogánytemetőről.»
2. «Hontmegyei kőeszközökről táblázatok.»
3. «A pilini régiségekről.»
4. «A domaházi halmokról.»
5. «A sóregi várhegyen talált régiségekről.»

Az Archaeologiai Közleményekben :

1. «A pilini Leshegyen talált csontvázakról.»

A «*Comte Rendu*»-ben :

1. «Les hommes de l'age de pierre dans la caverne d'Aggtelek.»

A gömörmegyei régiségi kiállítás alkalmával tartott értekezés ezen cím alatt jelent meg :

«A sajó-gömöri leletekről.»

Legnagyobb munkája az Akadémia által kiadatott :

«Az aggteleki barlang mint őskori temető.»

mely műről Kossuth Lajos az Archaeologiai Értesítőben egy kimerítő kritikát írt.

Nyomtatásra készen áll :

1. «Gömörmegyei leletek a bronzkorból.»
2. «Magyarország selyemtermelésének története.»

Jelentősb ásatásai: Piliny, Aggtelek. Dolány, Sóreg, Domaháza, Dobfenek. Lapujtó és Ó-Bást.

b) SCHVARCZ GYULA rendes tag.

Báró Nyáry Jenő azon főuraink egyike, a kik éltoket első sorban a tudomány érdekei előmozdításának szentelik, és e részben kifejtett buzgalmokat — a haza érdekében is — kora ifjúságuk óta áldozatkész tettekkel is támogatják. De a tudományos irodalom terén, s tudományos társas mozgalmaink ébresztésében, ápolásában kifejtett munkássága jóval magasbra emeli az ő nevét az egyszerűen áldozatkész s hazafiúilag meleg érdeklődésű tudományos műkedvelők színvonalánál; és ez azon körülmény, a mely különösen figyelmet érdemel. midőn a 14. §. alapján valamely *tiszteleti tagi* állás betöltéséről van szó.

Báró Nyáry Jenő az «*Országos régészeti és embertani társulat*»-nak és a «*Hunyadvári egyesület*»-nek másodelnöke; 1874-től az Akadémia archaeologiai bizottságának tagja; a «*Történelmi társulat*», a «*Budapest heraldikai s genealogiai társulat*» és a «*Gömörmegyei múzeum-egyesület*» igazgató választmányi tagja; a «*Békés-*

megyei régészeti és művelődéstörténelmi», a «*Tiszafüred-vidéki régészeti*» és a «*Felsőmagyarországi régészeti társulatok*» tiszteleti tagja.

Irodalmi dolgozatai:

1. Régészeti jelentés a «Századok»-ban.
 2. Az ó-básti Pogányvár a «Századok»-ban.
 3. A lapujtői pogánytemetőről. az «Archaeologiai Értesítő»-ben.
 4. A hontmegyei kőeszközökről táblázatok, az «Archaeologiai Értesítő»-ben.
 5. A pilinyi régiségekről, az «Archaeologiai Értesítő»-ben.
 6. A domaházi halmokról, az «Archaeologiai Értesítő»-ben.
 7. A sóregi várhegyen talált régiségekről. U. o.
 8. A pilinyi Leshegyen talált csontvázakról, az «Archaeol. Közlemények»-ben.
 9. Les hommes de l'âge de pierre dans la caverne d'Aggtelek, a «Comtes Rendu»-ben.
 10. A sajógömöri bronzleletekről; értekezés a gömörmegyei régiségi kiállítás alkalmából.
 11. A bronz-kultúra Magyarországhban; akadémiai székfoglaló.
 12. *Az aggteleki barlang mint őskori temető.* Terjedelmes munka, melyet az Akadémia adott ki.
- Kézirathban, sajtó alá adható:
13. Gömörmegyei leletek a bronzkorból.
 14. Magyarország selyemtermelésének története.
- A tudomány érdekében nagy költséggel járó ásatásokat tétetett Pilinyben, Aggteleken, Dolányban, Sőregen, Domaházán, Dobfeneken, Lapujtón és az ó-básti barlangokban.

Gazdag régiséggyűjteménye a «Nemzeti Múzeum» kincseit szaporította.

A tudomány ily melegeklő, s nem kevésbbé fáradhatatlan, mint avatott barátja, évtizedeken át folytatott odaadásteljes munkásságának elismeréséül bizonyára megérdemli, hogy a megürült helyek egyikére *tiszteleti taggá* választassék.

c) THALY KÁLMÁN rendes tag.

Akadémiánk levelező tagja, az országos régészeti és embertani társulat másod-elnöke, a magyar történelmi társulat s több tudományos egyesület igazgató választmányi tagja, nyáregyházi báró Nyáry Jenő úr, a ki, mint a főrendiház választott tagja és jegyzője, mint császári és királyi kamarás és számos magas érdemrend tulajdonosa, a társadalomban is előkelő helyet foglal el, mint mindnyájunk előtt ismeretes, élete tevékenységének legfőbb részét a hazai tudományosság, nevezetesen a régészet és történelem s műtörténet művelésére szentelte és szenteli; nagyszámú jeles szaktanulmányt írt, sok eredményes, sőt mondhatni, részben korszakalkotó ősrégészeti ásatást eszközölt, gazdag leletekkel gyarapítván a Nemzeti Múzeum tárlatait. Ezen kívül folytonos és szorgalmas részt vesz Akadémiánk, a magyar történelmi társulat, az országos régészeti és embertani, továbbá a heraldikai és genealogiai társulat ülésein, vezetésében; legutóbb Konstantinápolyba tett kutató utazást, melynek főcélja a még ott levő Corvinák visszaszerzése vala. Egy szóval, báró Nyáry Jenő oly magas műveltségű főúr, a ki a tudományt nem sportból, mint némelyek, ideiglen őrzi és pártolja: hanem évtizedek óta, kitartó szenvedéllyel, nemes ambícióval és fényes sikerrel műveli. Ennek bizonyításául röviden fölemlítem,

munkálatainak tekintélyes sorozatát, úgymint: a «Századok»-ban megjelentek tőle: 1. «Régészeti jelentés.» 2. «Az ó-báti Pogányvár.» Az «Archaeologiai Értesítő»-ben: 1. «A lapujtói pogánytemető.» 2. «Hontmegyében lelt köeszközökről.» 3. «A pilini régiségekről.» 4. «A domaházi halmokról.» 5. «A sőregi várhegyen talált régiségekről.» Az «Archaeologiai Közlemények»-ben: 1. «A pilini Leshegyen talált csontvázakról.» (Ösmagyar temető.) A «Comte Rendu»-ben: «Les hommes de l'age de pierre, dans la caverne d'Aggtelek.» A gömörmezei régészeti kiállítás alkalmával tartott értekezése: «A sajó-gömöri bronzkori leletekről.» (Önálló kiadás.) Magyar tudományos akadémiái székfoglalója: «A bronz-kultúra Magyarországon». Főmunkája, mely legeredménydúsabb régészeti ásatásainak eredményét ismerteti, a M. T. Akadémia kiadásában, önálló kötetben: «Az aggteleki barlang, mint őskori temető». Nyáry e művéről Kossuth Lajos beható, hosszabb régészeti tanulmányt írt, meleg elismeréssel tisztelve meg a tudós szerzőt, legújabb műveiképen pedig sajtókészen állanak még: 1. «Gömörmezei leletek a bronzkorból.» 2. «Magyarország selyemtermelésének története». Nagyobb régészeti ásatásokat tétetett: Pilinyen, Aggteken a Baradlában és Dolány, Sőreg, Domaháza, Dobfenék, Lapujtó helységeken s az ó-báti várhegyen. Nagy ősrégiségi gyűjteménye a Nemzeti Múzeumban van állandóan kiállítva. Mind e föntebb elősoroltaknál fogva van szerencséje alólirotnak báró Nyáry Jenő levelező tag urat, az üresedésben levő *tiszteleti tagsági* helyek egyikére ajánlani.

9. JAKAB ELEK levelező tagot rendes tagúl ajánlják

a) PESTY FRIGYES rendes tag.

Jakab Elek urat bátor vagyok az Akadémia rendes tagjául ajánlani. E választás által az Akadémia nem elismerését előlegezi egy jövőendő munkásságnak, hanem azt az elismerést kifejezi egy mindegyikünk szeme előtt már évek hosszú során át kifejtett tényleges tevékenység iránt. Jakab Elek úr ugyanis mint levelező tag már 1870. év óta tartozik az Akadémia köréhez, és ezen idő alatt sok olyan részét derítette fel hazai történetírásunknak, a melyek addig meglehetősen homályban rejtőzködtek. Midőn műveit alább felsorolom, és néhány szóval megismertetem, megjegyzem egyszersmind, hogy Jakab Elek tevékenysége még távol sem merült ki, hanem történetirodalmunk az ő készségéről, ismereteinek bőségéről és buzgó munkakedvéről még igen sokféle gazdagítását remélheti.

Jakab Elek levelező tag nagyobb munkái:

1861-ben. *A magyar korona feletti küzdelem a XVI. században. Az erd. Múzeumgyűjtemények évkönyvei.* I. köt.

1863-ban. *II. János* (Zsigmond) *vál. magyar király és erdélyi fejed. élete és uralkodása. Keresztény Magvető.* II. köt. E tanulmány a Zápolya-házat új világításhoz tünteti fel, adatokkal bizonyítva erős nemzeti érzületét és a lelkiismereti szabadság kivívásában szerzett érdemeit. Ez mindjárt rá vonta a tudósok figyelmét.

1867-ben. *Az erdélyi országos címerek történetét* írta meg a *Századok*-ban.

1868-ban. *Az erdélyi apátságok történetét* a *M. Történ. Társ.* XIII. kötetében.

1868-ban. *A királyföldi viszonyok ismertetése* I. kötetét a szász törvényhatóságok és universitas ideiglenes rendezésekor, a II. kötetet 1876-ban a vég-